

full DOMINICAL

ANEU MAR ENDINS

† JOSEP ÀNGEL SAIZ MENESES
Bisbe de Terrassa

Maria en la Història de la Salvació

En el camí de l'Advent, Maria ocupa un lloc especial, perquè ella esperà com ningú la realització de les promeses de Déu, amb inefable amor de mare. Els llibres de l'Antic Testament descriuen la Història de la Salvació en la que es va preparant la vinguda de Crist al món. El Concili Vaticà II en la Constitució *Lumen Gentium* sobre l'Església, es refereix a les paraules amb que Déu revela el seu pla de salvació després de la caiguda d'Adam i Eva, i afirma que Maria és al·ludida profèticament en la promesa de victòria sobre la serp «Faré que sigueu enemics tu i la dona, el teu llinatge i el d'ella. Ell t'atacarà al cap, i tu l'atacaràs al taló» (*Gen 3,15*). En aquestes expressions s'hi percep la voluntat salvífica de Déu des dels orígens de la humanitat. Enfront del pecat, el Senyor obre una perspectiva de salvació i es revela el destí de la dona que esdevindrà la seva principal col·laboradora.

Maria és la Verge que concebrà un Fill i el seu nom serà Emmanuel, segons l'anunci del profeta Isaïes, al qual l'evangelista Mateu li atribueix un significat cristològic i marià: «tot això va succeir perquè es complís el que el Senyor havia anunciat pel profeta: La verge tindrà un fill, i li posaran Emmanuel» (*Mt 1,22-23*). El profeta Miquees ho recorda de la mateixa manera fent referència al naixement de l'Emmanuel: «Betlem Efrata, petita per a figurar entre les famílies de Judà, de tu en sortirà el qui ha de regir Israel. Els seus orígens són llunyans, des dels temps eternals» (*Miq 5,1-2*). En Maria s'acompleixen les promeses dels profetes. Ella és la Filla de Sió en la

que es realitza la transició d'Israel a l'Església.

En l'Anunciació, Maria respon a la proposta que l'àngel li presenta amb una obediència total a la voluntat de Déu. La seva acceptació precedeix a l'Encarnació, i així Maria, filla d'Adam, és constituïda Mare de Jesús. És convidada a alegrar-se sobretot perquè Déu l'estima i l'ha omplert de gràcia, perquè ha estat elegida i destinada a ser Mare de Crist. Tota ella és santa, Immaculada, neta de tota taca de pe-

cat. Maria respon a l'anunci de l'àngel amb humilitat i disponibilitat, i es consagra del tot ella mateixa a la persona i a l'obra del seu Fill, cooperant al misteri de la Redempció.

Contemplem com després es posa en camí i se'n va decididament a la muntanya, a visitar Zacaries i Isabel. D'aquesta manera es converteix en model per a tots aquells qui al llarg de la història també es posaran en camí per a portar l'alegria als altres. Quan la salutació de Maria arriba a oïdes d'Isabel, l'infant salta de goig en les seves entranyes. És l'alegria de la salvació que ha arribat a aquella casa, és l'alegria que produeix la presència del Messies. També Isabel va sentir l'alegria messiànica i «plena de l'Esperit Sant cridà amb totes les seves forces: Ets beneïda entre totes les dones i és beneït el fruit de les teves entranyes» (*Lc 1,42*). Felïç la que ha respost a Déu amb l'obediència de la fe. Maria respon a la salutació d'Isabel tot entonant el Magníficat, el cant dels «pobres de Jahvè», els humils de cor que refusen

la temptació de l'orgull, de la riquesa i del poder.

En aquest segon diumenge d'Advent, a les portes de la solemnitat de la Immaculada Concepció, demanem a Maria, Mare de l'esperança, que ens ajudi a revifar l'esperança, que ens ensenyi a preparar els camins del Senyor, perquè aquest món nostre torni a emprendre el camí que porta a Betlem, on es troba el qui ve a portar-nos la llum i la salvació, també en aquests temps incerts que ens toca viure.

ENTREVISTA

Desenvolupar els valors de l'Evangelí

MERCÈ MORAS

«Els voluntaris són persones sensibles als problemes socials i tenen ganes de posar el seu temps al servei dels altres, per contribuir a millorar la realitat social. A Càritas tenim una manera de fer i de ser que ajuda les persones a créixer de forma integral». La Mercè Moras, responsable de voluntariat i formació de Càritas Diocesana de Terrassa, assegura que les persones volen ajudar a Càritas «per la feina que realitza i la confiança que els aporta». Ahir, cinc de desembre, es va celebrar el Dia Internacional del Voluntariat.

Quina formació rep un voluntari de Càritas?

El voluntari és acollit i se l'informa de l'acció i del compromís social que pot desenvolupar i, si decideix entrar-hi, es valora conjuntament quina és l'acció més adequada a les seves perspectives, capacitats, habilitats i disponibilitat. Quan es compromet se li proposa un itinerari formatiu. Oferim espais de trobada per aprofundir en el que és i el que fa Càritas, fomentant la reflexió, compartint experiències i coneixements que ens ajudin tant en la capacitat tècnica com en la formació del cor.

Quin perfil de voluntari necessiteu?

Necessitem persones amb flexibilitat, per adaptar-se a la realitat complexa de la pandèmia que estem vivint. Estem obrint noves maneres d'acompanyar les persones des de la distància. I ens calen més voluntaris per reforçar els projectes arran de les mesures per la Covid-19.

Per què es diu que fent un voluntariat reps més del que dones?

Quan un és voluntari i ho viu des de la consciència, la reflexió, l'acció-reflexió, amb actitud oberta i veu l'altre com a germà, aleshores rep molt perquè aprèn de l'altre. Un se situa en una relació d'igualtat, de dignitat i d'humilitat. Canvia la seva mirada de la realitat i augmenta l'esperit crític positiu. Cadascú hauria de trobar la manera i el lloc on posar en valor i desenvolupar els valors cristians de l'Evangelí. Des del testimoni i la coherència podem millorar el món.

Òscar Bardají i Martí

BISBAT DE TERRASSA

CENTRE D'ORIENTACIÓ FAMILIAR (COF)

El Centre d'Orientació Familiar en temps de Covid

La pandèmia de la Covid-19 ha generat mals tan importants com la malaltia, la mort de familiars i amics, pèrdua de feina i dificultats econòmiques, també han crescut en moltes famílies les dificultats en la seva vida diària. Han aparegut problemes que afecten les relacions que constitueixen la vida familiar; hi ha moments de crisi de parella, que és el punt més important a partir del qual se sosté tota la resta de relacions familiars; crisi en la relació amb els fills, que sovint posen a prova la solidesa de la pròpia relació de la parella i trenquen l'harmonia de casa; el dolor per la mort de familiars, soledat que necessita companyia...

El Centre d'Orientació Familiar que forma part de la Delegació de Pastoral Familiar del Bisbat de Terrassa durant aquests mesos ha continuat i continua ara oferint-se gratuïtament per ajudar a les famílies i per-

sones que ho necessitin amb el Servei d'Atenció Personal i Familiar.

Els voluntaris del COF volem ajudar persones i famílies, no tant amb la pretensió de resoldre els seus problemes com d'acompanyar-les i oferir un espai necessari de diàleg i escolta. Es pot trucar als telèfons **649 935 317** i **629 521 418**, o consultar el web del Bisbat de Terrassa tot el que podem oferir-vos des del Centre d'Orientació Familiar Mare de Déu de la Salut: <https://www.bisbatdeterrassa.org/es/diocesis/cof>; també es pot contactar escrivint un missatge a: cof@bisbatdeterrassa.org.

A més del Servei d'Atenció Personal i Familiar, també estan actius els serveis personals: el Projecte Raquel (per acompanyar les dones que pateixen el Síndrome Postavortament) i la formació en Mètodes Naturals de Reconeixement de la Fertilitat.

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Consolad a mi pueblo

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

Son frecuentes las imágenes en las que vemos al Santo Padre consolando. Recordamos como abrazaba y confortaba a un niño angustiado, tras la muerte de su padre.

En la situación actual, son muchas las personas que sufren, bien sea por enfermedad, miedo o soledad, por problemas económicos o por consigüentes sinsabores de todo tipo.

Sin duda, el escenario en el que vivimos hoy pone en entredicho la seguridad en nuestras propias fuerzas. Se nos pide ser artesanos de esperanza, de confianza en Dios, de armonía; ser constructores de paz, fundamentada en el amor que Dios nos tiene, poner la fraternidad en primer plano, alejándonos del individualismo y de la búsqueda de nuestra propia seguridad por encima de todo.

En la reciente encíclica *Fratelli tutti*, el Papa nos ha indicado importantes líneas de acción. Entre otras muchas, nos ha hablado del diálogo resuelto y persistente; nos anima a cultivar la amabilidad, a ser «estrellas en medio de la oscuridad». Las personas —dice Francisco— que son afables, suaves, que sostienen y confortan, «ayudan a los demás a que su existencia sea más soportable». Se nos llama a ser artesanos de la paz construida con la amabilidad, con la escucha, a dejar a un lado las ansiedades y urgencias, para prestar atención, regalar una sonrisa, decir una palabra de aliento... (Ft 198, 217-225).

Que María, consuelo de afligidos, nos ayude a ser hermanos generadores de procesos de paz.

Lectures de la missa diària i santoral

7. □ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [Is 35,1-10 / Sl 84 / Lc 5,17-26]. Sant Ambrós o Ambrosi (†397), bisbe de Milà i doctor de l'Església. Sant Eutiquià, papa (275-283) i mr.; santa Fara, abadesa.

8. □ † Dimarts [Gn 3,9-15.20 / Sl 97 / Ef 1,3-6.11-12 / Lc 1,26-38]. Immaculada Concepció de la Verge Maria, anomenada també la Puríssima. Sant Eucari, bisbe; sant Romaric, abat; santa Ester, reina bíblica (llibre del s. II aC).

9. ■ Dimecres [Is 40,25-31 / Sl 102 / Mt 11,28-30]. Sant Restitut, mr.; sant Pere Fourier, prev, fund; santa Leocàdia (Llogaia o Llocaia), vg. i mr.; santa Valèria, vg. i mr.

10. ■ Dijous (□ Terrassa). Dedicació de la Catedral. [Is 41,13-20 / Sl 144 / Mt 11,11-15]. Santa Eulària (o Eulària) de Mèrida, vg. i mr. (s. III). Mare de Déu de Loreto (1294), patrona de l'aviació; santa Júlia, vg. i mr.; sant Melquíades, papa (africà, 311-314) i mr.; sant Gregori III, papa (siríac, 731-741); sant Trobat, mr.; beat Jeroni de Sant'Angelo in Vado, prev. mínim.

11. ■ Divendres [Is 48,17-19 / Sl 1 / Mt 11,16-19]. Sant Damas I, papa (hispanic, 366-384), venerat a Argelguer. Sant Pau de Narbona, bisbe; sant Sabí, bisbe; sant Daniel Estilita, monjo siríac; santa Ida, vg.; santa Maria Meravelles de Jesús, vg.

12. ■ Dissabte [Sir 48,1-4.9-11 / Sl 79 / Mt 17,10-13]. Santa Joana Francesca de Chantal (1572-1641), rel. viuda, fund. saleses a Anney (1610). Mare de Déu de Guadalupe (Mèxic); sant Sinesi, mr.; beat Jaume de Viterbo, bisbe (agustinà); beat Joan Marinó, prev. teati.

13. ■ † Diumenge vinent, III d'Advent (lit. hores: 3a setm.) [Is 61, 1-2a.10-11 / Sl: Lc 1,46-48.49-50. 53-54 / 1Te 5,16-24 / Jn 1,6-8.19-28]. Santa Llúcia (s. III-IV), vg. i mr. a Siracusa (Sicília). Santa Otilia, vg. benedictina (s. VIII); sant Aubert, bisbe.

DIUMENGE II D'ADVENT

COMENTARI

Lectura del llibre d'Isaïes (Is 40,1-5.9-11)

«Consoleu, consoleu el meu poble», diu el vostre Déu. «Parleu amorosament a Jerusalem, crideu i digueu-li que s'ha acabat la seva servitud, ha estat perdonada la seva culpa: ha rebut de mans del Senyor doble pena per tots els seus pecats». Escolteu una veu que crida: «Obriu en el desert una ruta al Senyor, aplaneu en l'estepa un camí per al nostre Déu. S'alçaran les fondalades i s'abaixaran les muntanyes i els turons, la serralada es tornarà una plana, el terreny escabros serà una vall. Llavors apareixerà la glòria del Senyor i la veurà tothom alhora. La boca del Senyor ho ha dit».

Puja en una muntanya ben alta, missatger que anuncia a Sió la bona nova! Tu que portes bones noves a Jerusalem, alça ben fort el teu crit, alça'l ben fort, no tinguis por! Digues a les viles de Judà: «Aquí teniu el vostre Déu! El Senyor Déu arriba amb poder, el seu braç domina tota cosa, l'acompanya el fruit de la seva victòria, el precedeixen els seus trofeus; vetlla com un pastor pel ramat, l'aplega amb el seu braç, porta al pit els anyells, acompanya les ovelles que crien».

Salm responsorial (84)

R. *Senyor, feu-nos veure el vostre amor i doneu-nos la vostra salvació.*

Jo escolto què diu el Senyor: / Déu anuncia la pau al seu poble. / El Senyor és a prop per salvar els seus fidels, / i la seva glòria habitarà al nostre país. R.

La fidelitat i l'amor es trobaran, / s'abraçaran la bondat i la pau; / la fidelitat germinarà de la terra, / i la bondat mirarà des del cel. R.

El Senyor donarà la pluja, / i la nostra terra donarà el seu fruit. / La bondat anirà al seu davant, / i la pau li seguirà les petjades. R.

Lectura de la segona carta de sant Pere (2Pe 3,8-14)

Estimats, una cosa hi ha que no heu de perdre mai de vista: Per al Senyor tant és un dia com mil anys i mil anys com un dia. No és que el Senyor difereixi el compliment de les promeses, com ho suposen alguns; és que el Senyor és pacient amb vosaltres, perquè no vol que ningú es perdi, sinó que tothom arribi a convertir-se. Però el dia del Senyor vindrà; arribarà inesperadament com un lladre. Aquell dia el cel fugirà amb un estrèpit espantós, els elements, abrandats, es desintegraran, i la terra quedarà al descobert amb tot el que hi han fet. Tenint present, doncs, que tot això es desintegrarà, penseu com heu de viure, amb quina santedat i amb quina pietat us heu de comportar. Espereu la vinguda del dia de Déu i feu tot el possible perquè arribi aviat. Aquell dia el cel, inflammat, es desfarà, i els elements, abrandats, es fondran. Però nosaltres, tal com ell ens ho ha promès, esperem un cel nou i una terra nova, on regnarà la justícia. Per tant, estimats, mentre espereu això, mireu que ell us trobi en pau, immaculats i irreprehensibles.

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Marc (Mc 1,1-8)

Comença l'evangeli de Jesús, el Messies, Fill de Déu. En el profeta Isaïes hi ha escrit això: «Jo envio davant teu el profeta missatger perquè et prepari el camí. Una veu crida en el desert: Obriu una ruta al Senyor, aplaneu-li el camí». Complint això, Joan comença a batejar en el desert.

Predicava un baptisme de conversió, per obtenir el perdó dels pecats, i anaven a trobar-lo de tot arreu de Judea, amb tota la gent de Jerusalem, confessaven els seus pecats i es feien batejar per ell al riu Jordà. El vestit de Joan era de pèl de camell, es cobria amb una pell la cintura i s'alimentava de llagostes i mel boscana. I predicava així: «Després de mi ve el qui és més poderós que jo, tan poderós que no soc digne ni d'ajupir-me a deslligar-li la corretja del calçat. Jo us he batejat només amb aigua; ell us batejarà amb l'Esperit Sant».

Lectura del libro de Isaías (Is 40,1-5.9-11)

«Consolad, consolad a mi pueblo —dice vuestro Dios—; hablad al corazón de Jerusalén, gritadle, que se ha cumplido su servicio y está pagado su crimen, pues de la mano del Señor ha recibido doble paga por sus pecados». Una voz grita: «En el desierto preparadle un camino al Señor; allanad en la estepa una calzada para nuestro Dios; que los valles se levanten, que montes y colinas se abajen, que lo torcido se enderece y lo escabroso se iguale. Se revelará la gloria del Señor, y la verán todos juntos —ha hablado la boca del Señor—».

Súbete a un monte elevado, heraldo de Sión; alza fuerte la voz, heraldo de Jerusalén; álzala, no temas, di a las ciudades de Judá: «Aquí está vuestro Dios. Mirad, el Señor Dios llega con poder y con su brazo manda. Mirad, viene con él su salario y su recompensa lo precede. Como un pastor que apacienta el rebaño, reúne con su brazo los corderos y los lleva sobre el pecho; cuida él mismo a las ovejas que crían».

Salm responsorial (84)

R. *Muéstranos, Señor, tu misericordia y danos tu salvación.*

Voy a escuchar lo que dice el Señor: / «Dios anuncia la paz / a su pueblo y a sus amigos». / La salvación está cerca de los que lo temen, / y la gloria habitará en nuestra tierra. R.

La misericordia y la fidelidad se encuentran, / la justicia y la paz se besan; / la fidelidad brota de la tierra, / y la justicia mira desde el cielo. R.

El Señor nos dará la lluvia, / y nuestra tierra dará su fruto. / La justicia marchará ante él, / y sus pasos señalarán el camino. R.

Lectura de la segunda carta del apóstol san Pedro (2Pe 3,8-14)

No olvidéis una cosa, queridos míos, que para el Señor un día es como mil años y mil años como un día. El Señor no retrasa su promesa, como piensan algunos, sino que tiene paciencia con vosotros, porque no quiere que nadie se pierda sino que todos accedan a la conversión. Pero el Día del Señor llegará como un ladrón. Entonces los cielos desaparecerán estrepitosamente, los elementos se disolverán abrasados y la tierra con cuantas obras hay en ella quedará al descubierto. Puesto que todas estas cosas van a disolverse de este modo, ¡qué santa y piadosa debe ser vuestra conducta, mientras esperáis y apresuráis la llegada del Día de Dios! Ese día los cielos se disolverán incendiados y los elementos se derretirán abrasados. Pero nosotros, según su promesa, esperamos unos cielos nuevos y una tierra nueva en los que habite la justicia. Por eso, queridos míos, mientras esperáis estos acontecimientos, procurad que Dios os encuentre en paz con él, intachables e irreprehensibles.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Marcos (Mc 1,1-8)

Comienza el Evangelio de Jesucristo, Hijo de Dios. Como está escrito en el profeta Isaías: «Yo envío a mi mensajero delante de ti, el cual preparará tu camino; voz del que grita en el desierto: "Preparad el camino del Señor, enderezad sus senderos"; se presentó Juan en el desierto bautizando y predicando un bautismo de conversión para el perdón de los pecados. Acudía a él toda la región de Judea y toda la gente de Jerusalén. Él los bautizaba en el río Jordán y confesaban sus pecados. Juan iba vestido de piel de camello, con una correa de cuero a la cintura y se alimentaba de saltamontes y miel silvestre. Y proclamaba: «Detrás de mí viene el que es más fuerte que yo y no merezco agacharme para desatarle la correa de sus sandalias. Yo os he bautizado con agua, pero él os bautizará con Espíritu Santo».

Obriu una ruta, aplaneu el camí per al Senyor

JORDI LATORRE, SDB

Director de l'ISCR Don Bosco

Les lectures d'aquest diumenge ens conviden a la vigilància i a la preparació de l'arribada del Senyor, per mitjà de la conversió de la nostra vida personal, és a dir, ens conviden a preparar el camí al Senyor.

L'Evangeli ens presenta el record de la predicació de Joan Baptista. D'una banda, la invitació a la conversió i al baptisme per al perdó dels pecats i, de l'altra, l'anunci de la vinguda del Messies.

L'evangelista Marc sintetitza la predicació de Joan Baptista en dos textos profètics de Malaquies i d'Isaïes, que parlen de preparar el camí al Senyor que arriba: «Jo envio davant teu el missatger perquè et prepari el camí» (MI). «Una veu crida en el desert: Obriu una ruta al Senyor, aplaneu-li el camí» (Is).

De fet, la primera lectura ens presenta l'oracle del llibre d'Isaïes en què el profeta crida a preparar el camí al Senyor, que ja arriba: «Obriu en el desert una ruta al Senyor [...]. S'alçaran les fondalades i s'abaixaran els turons, perquè apareixerà la glòria del Senyor i la veurà tothom alhora [...]. Mireu: el Senyor Déu arriba amb poder [...] vetlla com un pastor pel ramat...».

Aquesta profecia es va complir, tant en la persona de Joan Baptista, com a precursor i anticipador de l'arribada del Messies, amb un anunci de conversió de vida i de preparació personal, com en la persona de Jesús de Natzaret, el Bon Pastor que reuneix les ovelles disperses d'Israel, que reuneix el nou poble de Déu, que és l'Església, en la persona dels seus dotze primers deixebles.

Tant Jesús com Joan Baptista prediquen la conversió de cor, com a preparació necessària per poder accedir al Regne de Déu que ve al nostre món. Joan bateja amb un baptisme de conversió: la purificació externa del cos submergit a l'aigua, com a expressió de la voluntat de convertir la pròpia vida a la Llei de Moisès, que manifesta la voluntat de Déu sobre la conducta humana: en fidelitat absoluta a Déu i en solidaritat als altres.

Joan, però, no es presenta al mateix nivell de Jesús: el qui ha de venir és més que ell, perquè batejarà, no amb aigua, sinó amb Esperit Sant, és a dir, amb la força i l'alè de Déu mateix, i per això mateix serà capaç de transformar el cor de les persones.

VIDA DIOCESANA

Activitats del Sr. Bisbe

Aquest diumenge 6, a les 11 h. Confirmacions a la parròquia de la Mare de Déu del Carme de Terrassa.

Dilluns 7, a les 19 h. Vetlla de la Immaculada al Seminari Conciliar de Barcelona.

Dimarts 8, a les 12 h. Missa de la Immaculada Concepció a la Catedral.

Dimecres 9. Comissió executiva de la Conferència Episcopal Espanyola a Madrid.

Dijous 10, a les 12 h. Consell diocesà de Càritas.

Dissabte 12. Comissió executiva del moviment de Cursets de Cristiandat a Madrid.

Diumenge 13, a les 12 h. Confirmacions a la parròquia de Sant Esteve de Granollers.

ta Maria de Rubí i administrà el sacrament de la Confirmació a 12 fidels.

Confirmacions al Sagrat Cor de Sabadell. El dimecres 25 de novembre, Mons. Saiz Meneses va confirmar 34 joves a la parròquia del Sagrat Cor de Sabadell: 32 de la pròpia parròquia i 2 de la parròquia de Sant Roc.

Formació per a joves. El dimecres 25 de novembre, la Delegació de Joventut va organitzar la segona sessió

de formació per a joves de la diòcesi. En aquesta ocasió es va fer de manera telemàtica. Mn. Emili Marlés, Vicedegà de la Facultat de Teologia, els parlà sobre «Els miracles de Jesús».

Presentació de l'encíclica Fratelli Tutti. El dijous 19 de novembre, Mn. Joan Torra, Degà de la Facultat de Teologia de Catalunya, presentà l'encíclica *Fratelli Tutti* del Papa Francesc a la parròquia de Sant Pere d'Octavià, al monestir de Sant Cugat. La xerrada es va transmetre per la xarxa. El Papa Francesc és l'únic referent ètic mundial, escoltat per tots. Analitza l'estat del món i proposa un canvi, una forma de vida que acaba-

rà tenint gust d'evangeli on el diàleg, l'amistat social i la reconciliació donin lloc a polítiques que estaran al servei del bé comú i de tothom sense exclusions.

Agenda

Aniversari de la Dedicació de la Catedral. L'església del Sant Esperit de Terrassa, restaurada després de la guerra, fou consagrada pel Bisbe de Barcelona, Dr. Gregorio Modrego Casaus, el 10 de desembre de 1950. Per aquest motiu, l'aniversari se celebra a tota la diòcesi com a festa, i a la Catedral com a solemnitat. L'horari de culte a la Catedral serà: Missa a les 8 h, a les 12 h i a les 20 h; Laudes a les 8.30 h; Adoració del Santíssim, a les 18 h; Confessions a les 19 h.

Pregària a l'estil de Taizé. Divendres 11 de desembre, a les 20.45 h, al Monestir de Sant Cugat del Vallès: Pregària d'Advent.

Nadal per a tothom. El diumenge 20 de desembre, Col·lecta de Nadal per a Càritas Diocesana. També es poden fer donatius: ES92-2100-5000-5002-0007-6012 i Codi BIZUM 33432.

Notícies

Confirmacions a Santa Maria de Rubí. El divendres 20 de novembre, Mons. Salvador Cristau, Bisbe auxiliar, celebrà l'Eucaristia a la parròquia de San-

REMAD MAR ADENTRO

† JOSEP ÀNGEL SAIZ MENESES
Obispo de Terrassa

María en la Historia de la Salvación

En el camino de Adviento, la Virgen María ocupa un lugar especial, porque ella esperó la realización de las promesas de Dios de un modo único, con inefable amor de Madre. Los libros del Antiguo Testamento describen la Historia de la Salvación, en la que se va preparando la venida de Cristo al mundo. El Concilio Vaticano II, en la Constitución *Lumen Gentium* sobre la Iglesia, se refiere a las palabras con las que Dios revela su plan de salvación después de la caída de Adán y Eva, y afirma que María es aludida proféticamente en la promesa de victoria sobre la serpiente: «Enemistad pondré entre ti y la mujer, y entre tu linaje y su linaje: él te pisará la cabeza mientras acechas tú su calcañar» (Gn 3,15). En estas expresiones se percibe la voluntad salvífica de Dios desde los orígenes de la humanidad. Frente al pecado, el Señor abre una perspectiva de salvación y se revela el destino de la

mujer que se convertirá en su principal colaboradora.

María es la Virgen que concebirá y dará a luz un Hijo cuyo nombre será Emmanuel, según el anuncio del profeta Isaías, al que el evangelista Mateo atribuye un significado cristológico y mariano: «Todo esto sucedió para que se cumpliera lo que había dicho el Señor por medio del profeta: Mirad, la virgen concebirá y dará a luz un hijo, y le pondrán por nombre Emmanuel, que significa: "Dios con nosotros"» (Mt 1,22-23). Del mismo modo lo recuerda el profeta Miqueas que alude al nacimiento del Emmanuel: «Y tú, Belén Efratá, pequeña entre los clanes de Judá, de ti voy a sacar al que ha de gobernar Israel; sus orígenes son de antaño, de tiempos inmemoriales» (Miq 5,1-2). En María se cumplen las promesas de los profetas. Ella es la Hija de Sión, en la que se realiza la transición de Israel a la Iglesia.

En la Anunciación, responde a la propuesta que el ángel le presenta con una obediencia total a la voluntad de Dios. Su aceptación precede a la Encarnación, y así María, hija de Adán, fue constituida Madre de Jesús. Es invitada a alegrarse sobre todo porque Dios la ama y la ha colmado de gracia, porque ha sido elegida y destinada a ser Madre de Cristo. Ella es toda santa, inmaculada, limpia de toda mancha de pecado. Responde al anuncio del ángel con humildad y disponibilidad, y se consagra totalmente a sí misma a la persona y a la obra de su Hijo, cooperando al misterio de la Redención.

Contemplamos cómo después se pone en camino y va con decisión a la montaña, a visitar a Zacarías e Isabel. De esta manera se convierte en modelo para quienes a lo largo de la historia también se pondrán en camino para llevar la luz y la alegría de Cristo a los demás. Cuando el saludo de María llega a oídos de

Isabel, el niño salta de gozo en su seno. Es la alegría de la salvación que ha llegado a aquella casa, es la alegría que produce la presencia del Mesías. También Isabel sintió la alegría mesiánica y «quedó llena de Espíritu Santo; y exclamó con gran voz: «¡Bendito el fruto de tu vientre!» (Lc 1,42). Feliz la que ha respondido a Dios con la obediencia de la fe. María responde al saludo de Isabel entonando el Magníficat, el canto de los «pobres de Yahvé», los humildes de corazón que rechazan la tentación del orgullo, de la riqueza y del poder.

En este segundo domingo de Adviento, a las puertas de la solemnitad de la Inmaculada Concepción, pedimos a María, Madre de la esperanza, que nos ayude a reavivar la esperanza, que nos enseñe a preparar los caminos del Señor, para que este mundo nuestro vuelva a tomar el camino que lleva a Belén, donde se encuentra el que viene a traernos la luz y la salvación, también en estos tiempos inciertos que vivimos.